

СЕКЦІЯ
«СТРУКТУРНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ:
ВІТЧИЗНЯНА ПРАКТИКА ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД»

УДК 338

Мучинська Юлія, Юрик Наталія

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ

Muchynska Yulia, Yuryk Natalia

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

MODERN PROBLEMS OF MANAGEMENT

Сучасний менеджмент набуває нових рис та характеристик, постійно розвиваючись та вдосконалюючись. І не зважаючи на воєнний стан в нашій країні, він користується великою популярністю і є надзвичайно потрібним як у виробничій, так і публічній сферах.

Аналізуючи історію управління можемо спостерігати, що розвиток та становлення менеджменту відбувався поетапно, з певними складнощами та опором. Ще стародавній філософ Сократ говорив, що менеджмент в приватних справах відрізняється від громадських тільки величиною, зазначаючи, що обидва випадки мають справу з людьми і якщо хтось не може керувати своїми приватними справами, то він не зможе керувати суспільними справами. Саме в тому й полягає мистецтво менеджменту.

Відсутність у значної частини керівного складу організацій відповідних теоретичних знань та практичних навичок введення бізнесу в умови війни та кризового стану перешкоджає ефективному управлінню підприємством, і, зазвичай, призводить до найгірших наслідків – банкрутства та ліквідації.

На сьогоднішній день менеджмент зіштовхується з багатьма проблемами, які є досить вагомими в процесі здійснення загального керівництва підприємством чи організацією, серед яких варто виділити: 1. Невміння керівництва ставити цілі і визначати подальші дії для досягнення мети. Це пов'язано з недостатністю знань і досвіду керівників. Неправильно визначні цілі призведуть до отримання неочікуваних, зазвичай, негативних результатів діяльності всього підприємства. 2. Вихід на ринок великих іноземних компаній. На багатьох ринках України ситуація сильно змінювалась після виходу іноземних компаній. З одного боку це добре, адже активізується конкуренція і примушує українські підприємства перейти на більш сучасні методи управління. З іншого боку це досить негативне явище, адже вихід іноземних підприємств нерідко супроводжується відтоком кадрів вітчизняних підприємств, інвестиційним придушенням та банкрутством. Для вирішення цієї проблеми потрібно внести зміни у економічній політиці держави загалом. Тобто під впливом іноземних інвестицій ми повинні збільшувати інвестиції у вітчизняні підприємства, а не допомагати іноземним компаніям, що виходять на український ринок зі своїми товарами і послугами. 3. Нехтування довгостроковим плануванням. Зараз ми можемо спостерігати, що близько 80 компаній не займаються довгостроковим плануванням своєї діяльності. Однією з проблем довгострокового планування є те, що мала ймовірність точного прогнозу середовища в майбутньому. Найуспішніші керівники компаній в Україні прагнуть зберігати та нагромаджувати інформацію, що надходить з різних джерел, докладають певних зусиль для прогнозування і планування своєї діяльності. 4. Невміння використовувати нові технологічні прийоми. Нашим керівникам завжди

було важко опанувати нові та сучасні розробки. Світ не стоїть на місці, є надзвичайно багато різних технологій, які потрібно опанувати для більшої ефективності підприємства. 5. Величезна чисельність й мала ефективність штату. Ця проблема є дуже актуальна. На багатьох підприємствах є великі штати, які зовсім не ефективні. Це пов'язано з тим, що частина людей не хоче розвивати, немає злагодженої роботи між працівниками та розподіл людей з різними вміннями, навичками, досвідом та знаннями. 6. Конкуренція. Ми можемо спостерігати, що на підприємствах виникає проблема через те, що люди «знищують один одного», не вміючи співпрацювати. Працівники конкурують між собою за підвищення на посаді, зарплату, премії, через власні амбіції не вміючи домовлятися між собою. Звичайно така «нездорова» конкуренція не приведе підприємство до успіху та досягнення цілей. 7. Заикленість на прибутку. Багато вітчизняних підприємств заикленні лише на одержанні прибутку. А це, у свою чергу, провокує іншу проблему – ігнорування інтересів споживача. Насамперед підприємство чи організація повинна брати до уваги вподобання споживачів, тобто власних клієнтів. Тому важливим у цьому процесі є застосування нових методів та підходів маркетингового менеджменту. 8. Відсутність навиків самоменеджменту. Кожному керівнику рекомендовано використовувати комплексний підхід при розробці програми самоменеджменту, з урахуванням тих питань, які йому доводиться вирішувати в процесі реалізації своєї професійної діяльності. При виборі такої програми необхідно також враховувати зміни, що відбуваються в політичній, економічній, соціальній, культурній та інших сферах суспільного життя. Також в даній програмі потрібно враховувати аспекти практичної реалізації набутих знань та навиків, що дозволить оптимізувати власний робочий час та раціонально його використовувати, особливо, в умовах які склались на сьогоднішній день. 9. Невміння працювати в кризових умовах. Для ефективного та швидкого подолання кризової ситуації керівник повинен не тільки дотримуватись принципів антикризового управління, але і володіти специфічними навичками в сфері антикризового управління. Одним із таких навиків є вміння передбачати ймовірність тих чи інших непередбачуваних ситуацій, що можуть перерости у кризові явища, та бути готовим їх подолати. Також необхідним є знання та вміння ефективно використовувати інструменти антикризового управління. 10. Проблеми з вибором методів та способів управління колективами в умовах війни та кризи. Основним завданням керівника є формування нормального мікроклімату в організації та в середині її структур, використовуючи таку систему важелів та впливу, які найбільше відповідали б певним умовам, які склалися, досягаючи очікуваного результату.

Провівши дослідження проблем сучасного менеджменту, можемо констатувати, що багато підприємств і організацій ще досі не хочуть змінюватись та йти в ногу з часом. Саме тому сучасним менеджерам потрібно вивчати та застосовувати новітні технології менеджменту, позбавляти спадщини давнини та рухатись вперед, озброївшись новими методами і тенденціями.

Список використаних джерел:

1. Наукові конференції Харків, 2013. URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/1431>
2. Київський політехнічний інститут. URL: http://www.rusnauka.com/35_PWMN_2008/Economics/38615.doc.htm.
3. Дніпровський державний технічний університет. URL: http://psae-jrnl.nau.in.ua/journal/5_79_2020_ukr/13.pdf.